

stitsminister begge saa stærkt have fremhævet, at Medicinen her i Danmark er saa billig og netop have fremhævet, at i andre Lande er den dyrere, og særlig i de Lande, hvor Medicinalhandelen er fri, kan der ikke drages saadanne Sammenligninger mellem de forskellige Lande. Jeg mener, at det er ganske falsk at ville sammenligne Medicinaltaksterne i Amerika med dem herhjemme. Det er blevet paavist, at i Amerika er alting dyrere, og da Arbejdslønnen der er tre Gange saa høj som i Danmark, er deres Medicin maaske endogsaa forholdsvis billig. Desuden beviser ogsaa den Omstændighed, at der i Amerika ikke eksisterer nogen almindelig Medicinaltakst, at denne Sammenligning maa være falsk. Nordamerika, som der her er Tale om, bestaar af mange forskellige Stater, og hver Stat kan ordne sin Medicinaltakst, som den ønsker. Hvorledes kan saa Kommissionen skrive, at deres Medicinaltakst er tre Gange saa høj som i Danmark, naar de ingen Medicinaltakst have? Det er efter min Mening et Bevis paa, hvor løselig disse Undersøgelser angaaende Medicinaltaksten ere anstillede. Hvis man vil hævde, at den i en Stat er tre Gange saa dyr som her, spørger jeg: I hvilken Stat er den tre Gange saa dyr? Gælder det i Almindelighed gennemsnitlig for alle Staterne, eller gælder det blot for en enkelt Stat, derom staar der ikke noget, og derfor kunne vi ikke tage saa meget Hensyn til disse Undersøgelser. Der er saa mange Forhold, der maa tages i Betragtning, naar man kommer ind paa Spørgsmaalet om Medicinaltakster. Naar den højtærede Justitsminister endvidere sagde, at vi ikke her vare komne ind paa Forslaget Realiteter, maa jeg dog bemærke, at vi gentagne Gange have haft dette Lovforslag til 1ste Behandling, der kritiseret det grundig og paavist forskellige Urimeligheder i selve Lovforslaget. Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte, at det, vi ville have frem, er en Undersøgelse af den juridiske Berettigelse, hvormed Apotekerne besidde deres Privilegier. Thi hvis man kommer til det Resultat, at de ikke have nogen juridisk Ret, er der ikke saa megen Grund til at give dem nogen Erstatning ved Aflysningen. Jeg for mit Vedkommende har anstillet en Del Undersøgelser i denne Retning, og jeg er ikke i Tvivl om, at Apotekerne besidde deres Privilegier med juridisk og historisk Ret, men jeg maa dog sige, at visse Ting gøre, at man maa se lidt anderledes paa dette Ejendomsforhold end paa visse andre. Det er saaledes frem-

hævet af Jurister, og det kan den højtærede Minister maaske som Jurist oplyse os om, at ethvert Privilegium skal stadfæstes ved hvert Tronskifte, og det ere Apotekerprivilegierne ikke blevne, saa man kan maaske fremsætte denne Indvending mod dem. Men mere væsentlig end alt andet er for mig, at selve den højtærede Justitsminister, idet han forelægger dette Lovforslag, forandrer de bestaaende Retsforhold og, om jeg saa maa sige, paa en vis Maade gør Indgreb i den bestaaende Ejendomsret. Thi en sikker Sag er det, at hvis Apotekerne med en reel Apotekerbevilling have historisk og juridisk Ret, saa have deres eventuelle Enker ogsaa Privilegierne med akkurat den samme Ret, thi den støtter sig akkurat til de samme Dokumenter. I dette Forslag, som Justitsministeren har forelagt, er han uden videre gaaet hen og har slaaet Streg over Enkernes Ret til at beholde Privilegiet. Naar man saaledes kan gaa hen og slaa Streg over den ene Parts, Enkernes og Børnenes Ret til Privilegier, er det noget nær konsekvent, at man lige saa godt kan gaa hen og slaa Streg over den anden Parts. Vi have saaledes anbefalet denne Dagsorden i den foreliggende Form, fordi vi ønske disse forskellige Forhold undersøgte. Vi finde, at der er Mangler ved vort nuværende Apotekervæsen. For det første det, at man har en Art salgbare Embeder. Det giver ikke mindste Garanti for, at man faar tilstrækkelig dygtige Mænd til at bestyre dem. Dernæst er det ogsaa en meget stor Mangel, at Danmark er et af de Lande, der i Forhold til Befolkningen har det færreste Antal Apoteker. Det er vanskeligt at foretage en saadan Statistik paalideligt og nøjagtigt, men saa vidt det kan skønnes, er det kun Rusland og Sverige, der i Forhold til Folkemængden have færre Apoteker end Danmark, og det er der meget ringe Grund til. Det er godt nok at sige, at Medicinaltaksterne ere saa billige. Man maa dog tage i Betragtning, at der er Mulighed for, at de kunde blive endnu billigere. Det er i Bilagene til Betænkningen oplyst, hvor mange Procent der gennemsnitlig tjenes paa Medicin, og det er givet, at saa længe man har Apoteker, hvor der købes for 1—200,000 Kr. eller $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og derover, vil det være en væsentlig Hindring for Nedsættelsen af Medicinaltaksterne, og Befolkningen maa dog først og fremmest stræbe efter at faa saa let Adgang til Medicin som muligt ved mange Apoteker og saa billig Medicin som muligt. Derfor tillader jeg